

er ikke min; tager jeg derimod ikke fejl, har den ærede Rigsdagsmand selv stundom, og maaskee med nogen Ufsaansomhed, gjort den gjældende; jeg har aldrig vedkjendt og vil aldrig vedkjende mig den og maa paa det Bestemteste protestere imod, at det er det Standpunkt, jeg indtager i denne Sag. Jeg har erklæret, og skal gjentage det: jeg er rede til at gaae ind paa Bevillinger, hvorved man kommer Helsingørs Commune tilhjælp i dens Stjæbne paa en saadan Maade, at der aabnes den nyt Erhverv; det er i mine Øine det Æneste, der kan hjælpe Kommunen.

Ordføreren: Jeg mener dog, at det er bedre end at faaee dialectisk og udvikle Modfæiningen imellem de to Begreber: „for Tiden“ og „engang for alle“, hvorvidt det ene indeholdes i det andet, eller det ene staaer i Modstrid med det andet, hvorvidt det ene ligger indenfor eller udenfor det andet, saaledes som det blev fremsat af den ærede sidste Taler — jeg siger, det er meget bedre at følge, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning) udtalte. Det er virkelig Sagen, at vi ville skaffe Helsingør Midler til Erhverv, og i den mellemliggende Tid ville vi sørge for at holde Byen vedlige, og det kan man ikke, uden at sjerne den Hindring, der ligger i de store Skatter, som Byen ikke kan udholde. — Forøvrigt tog jeg Ordet for at værgе imod den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Kreds (Fischer) behandlede, hvad der er blevet sagt, deels af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) og deels af mig. Han sagde, at vi havde selv indrømmet, at de 20,000 Rd. ikke kunde hjælpe; det er ganske rigtigt; vi have sagt, at de alene ikke vilde kunne hjælpe, men derfor er det ogsaa blevet foreslaaet, at man skulde give Kommunen Haab om at faaee en Understøttelse i flere Aar. Men det gaaer virkelig ikke an saaledes at rive Sætninger ud af hinanden, thi paa den Maade kan man jo let faaee det Modsatte ud af hvad vi have sagt. Vi have netop, fordi vi indsaee, at denne Sum alene ikke kunde hjælpe, gjort dette yderligere Forslag. Naar det forøvrigt er blevet sagt, at det ikke var de større eller

mindre Skatter, der trak Folk til Byen, men det Erhverv, som der kunde findes, den forholder det sig vist saaledes, men der har den ærede Rigsdagsmand ogsaa overhørt, hvad der ganske rigtigt blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune), at der nemlig kunde være mange Personer, der kunde have Lyst til at flytte til Helsingør paa Grund af dens sunde Beliggenhed o. s. v., og som ikke toge Hensyn til Erhvervet, men derimod til Skatterne, f. Ex. alle de, der leve af Pensioner, Renter af deres Capitaler o. s. v. Der er vistnok mange Saadanne, som kunde have Lyst til at flytte derhen, og som, da Eiendommene desværre ere sunkne saa meget i Priis derne, kunde have Lyst til at købe sig en Gaard eller et lille Huus og boe derne og leve af deres Pensioner eller Renter, men som affræktes derfra, fordi Skatterne ere saa overordentlig høie og byrdefulde.

J. A. Hansen: Det vilde vistnok være formasteligt af mig at troe at kunne bidrage til yderligere at oplyse denne Sag for den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), da de mange Forsøg derpaa fra andre Sider ere fuldkommen strandede, og jeg skal derfor blot udtale, hvad der har foranlediget mig til at slutte mig til nærværende Indstilling. Jeg vilde efter min hele Opfattelse af Sagens Stilling, saavel ved hvad der er fremkommet fra Udvalget som ogsaa fra en anden Side, været imod at stemme for de 20,000 Rd., naar denne Tilføining ikke var kommen til; thi jeg holder mig overbevist om, at efter Alt, hvad der foreligger, vilde det moraliske Tryk, der vilde komme til at hvile paa de følgende Rigsdage, hvis vi nu bevilligede de 20,000 Rd., blive større, naar denne Tilføining om, hvad der forventedes at ville blive bevilliget i de følgende 4 Finansaar, ikke stod der, end naar den staaer der. Jeg har derfor deeltaget i Forslaget netop paa Grund af denne Tilføining, netop for at alle Vedkommende da kunne see, hvad de med Rimelighed kunde vente af Rigsdagen. Det er jo dog givet, at naar man fra Rigsdagens Side antyder, hvad Helsingørs Commune med nogenlunde Rimelighed vil kunne vente i de